

Anledning maa tale mere end to Gange. Tingens Beslutning maa fattes."

Ordføreren (Blekingberg): Jeg skal kun tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger. Den forandrede Indstilling til § 14 gaaer kun ud paa at gjøre Meningen tydeligere ved at udelade Ordet „enkelte“. Til den 15de § var der tidligere stillet forskellige Forslag af Udvalget, der havde deelt sig i en Majoritet og en Minoritet; man har meent, at det var rigtigere at stræbe efter at forene sig om en samlet Indstilling, og, efterat Minoriteten havde indskrænket sit Forslag saaledes som det nu er Tingets ærede Medlemmer bekendt, har Majoriteten troet at burde slutte sig dertil. Indstillingen til § 28 er noget forandret i den Retning, som det vil bemærkes af det nye Forslag, saaledes, at der gives den, der har bragt det Spørgsmaal, hvorefter der er Tale, under Forhandling, en større Frihed end Tingets øvrige Medlemmer i Henseende til oftere at kunne tage Ordet.

Besæftelse: Det vil være det ærede Thing bekendt af den Discussion, som har fundet Sted i Anledning af § 15, og som især dreiede sig om det Princip, man burde opstille med Hensyn til tredje Behandling, at det har forsaavidt vundet Anerkjendelse, at det ærede Udvalg er gaaet ind paa, at Discussionen om Lovforslaget er aaben ved tredje Behandling, uden Hensyn til, om der er stillet Ændringsforslag eller ikke, og uden Hensyn til om der er vedtaget Ændringsforslag ved anden Behandling. Jeg forstaaer idetmindste den Affattelse, som er foreslaaet af det ærede Udvalg til § 15, saaledes, at ethvert Medlem har Ret til at tage Ordet og ytre sig om, hvorvidt Lovudkastet bør anbefales eller ikke. Det forekommer mig ikke, at der er nogen synderlig Forskel imellem Udvalgets Minoritets Forslag og det nu foreslaaede, idet jeg, som sagt, antager, at det er Hovedsagen, at man kan tale over Forslaget i dets Heelhed. Det er altsaa selve Principet, som jeg antager, at man er kommen til Anerkjendelse af med Hensyn til den 3die Behandling. Men det forekommer mig med Hensyn til § 13, at det er et ikke mindre vigtigt Principspørgsmaal, som der er under Omtale.

Tillægget til § 13 gaaer ud paa, at ethvert af Tingets Medlemmer skal have Ret til ikke blot at tale om Forslaget i dets Almindelighed, men endogsaa til at gaae ind paa Udeladelser i, Tillæg til, Forandringer i selve Udkastet. Det er altsaa en Discussion af selve Paragrapherne eller de Ændringsforslag, man ønsker at stille i den Anledning; og, skøndt man siger, at det kun skal korteligt forhandles, forekommer det mig dog, at det i sit Væsen bliver en lignende Behandling som den, der skal finde Sted ved den anden Læsning af Lovforslaget. Jeg kan ikke skjønne, at dette er stemmende med de Grundsætninger, som ligge til Grund for Lovforslagets Behandling i 3 forskellige Stadier. Vel er det blevet anført, at det var en Udvidelse af Øtringsfriheden, som man saaledes ønskede, og at det derfor i denne Henseende burde gives Medhold. Jeg skjønner imidlertid ikke, at det er nogen Udvidelse af Øtringsfriheden; jeg skjønner ikke rettere, end at man derved kommer til at behandle 2 Ting, som ere aldeles forskellige, paa eengang istedetfor at skjelne dem i 2 forskellige Stadier. Thi det forekommer mig klart, at Principet er een Ting og de Ændringsforslag, man agter at gjøre til Lovforslaget, er en ganske anden Ting. Behandler man disse sammen, skjønner jeg ikke, at der vil opnaaes den Orden i Forhandlingerne, som er nødvendig, og heller ikke, at det er i Overensstemmelse med den Grundsætning, som er vedtagen med Hensyn til Lovforslagene ved deres første Behandling, naar de skulle foretages 3 Gange for samme Forsamling. Det forekommer mig ogsaa, at et Lovforslags Forhandling paa 3 Stadier støtter sig til en anden Anskuelse med Hensyn til den hele Forretningsgang, end den, som kan passe med det her foreslaaede Tillæg. Jeg troer nemlig, at Hensigten med en lovgivende Forsamlings Behandling af Lovforslag er at sørge for, at de rigtige Principer finde deres Udtalelse gennem Lovforslagene, at den Frihed, som er udtalt i Grundloven, bliver indført i Virkeligheden, gennem Lovgivningen i det borgerlige Liv. Men jeg troer ikke, at det egentligt er en lovgivende Forsamlings Formaal at skulle give sig af med — om jeg saa maa sige — at skrive Lovene og ikke at give